

E helyütt - per helyett

VISSZHANG - L. évfolyam 27. szám, 2006. július 7.

Tájkép csata után - előtt? című eszmelöketében (ÉS, 2006/25.) Szinetár Miklós egybek mellett a következőket adta ki magából: "És több mint túlzás - piszkos csúsztatás, amivel Mesterházi fejezte be írását: "A Theater an der Wien összköltségvetése 26 millió euró. Átszámítva, nagyságrendileg, ez éppen annyi, amennyiből a Magyar Állami Operaház 'haldoklik'... Meggondolandó, hogy ezt a mi szerencsétlen operánkat így - főakarnokok játékszereként - nem mégis túl drága-e fenntartani." Miközben Mesterházi feljelentése muníciót szolgáltat az Operát leépíteni akaróknak, azt a csekélységet nem említi, hogy Bécs új operája, a Theater (sic!) an der Wien egy évben 63, azaz hatvanhárom előadást tart, szemben a budapesti Operaház 360 előadásával, azaz egy előadásra a támogatás hatszorosát kapja. Hogyan tűrhette Kovalik, hogy hűséges fegyverhordozója ilyen disznóságot írjon le arról az Operaházról, amelynek vezetése és tagsága évek óta különleges szeretettel vette körül."

Ezzel szemben *Utánunk a pályázat!* című cikkemben (ÉS, 2005/37.) a fentiek előtt a következőket is írtam: "A Theater an der Wien, amely az elmúlt évtizedekben musicaleket játszott, 2006/7-től újra - mint Beethoven idejében - operaházként fog működni. Nem lesz saját együttese, hanem stagione-játszást folytat, nagyjából úgy, ahogyan az amszterdami, a brüsszeli operaházak vagy a párizsi Théâtre des Champs-Élysées. Az új bécsi opera havonta hoz majd ki egy-egy új produkciót (évente tízet), amelyeket többnyire más operaházakkal koprodukcióban hoz létre és összesen 6-10 alkalommal játszik (természetesen egyetlen szereposztásban, egy-két napos kihagyásokkal)." Ugyanebben a cikkemben, ezt megelőzően pedig a következőket is írtam: "Hogy Magyarország vezető (jelenleg egyetlen) operájának valódi blokkszisztémán alapuló, államilag magasan szubvencionált, művészileg igényes repertoárháznak kell maradnia, azt csak azok vonhatják kétségbe, akik tagadják ezen intézmény kiemelt jelentőségét. Kesselyák a tűzzel játszik, mert amit kitalált, igazából a stagione-játszás felé visz. Ennek is lesz létjogosultsága, majd a megújult Erkel Színházban, amelynek azonban önálló, az Operaháztól független, másik operaházként kellene működnie. Hogy végre ne ádáz küzdelem, hanem egészséges verseny alakulhasson ki."

Íme az ékes bizonyíték, milyen intellektuális-morális mélypontra süllyedhet egy periferikus jelentőségű rendező (Bodansky György: *Periféria*, ÉS, 2006/26.), ha csak az öndicsérettel van elfoglalva (Koltai Tamás: *"Ó, áldalak, te drága hajlék!"*, ÉS, 2006/26.) ahelyett, hogy belátná: eljárt felette az idő (Békés András: *Szinetár Miklósnak*, ÉS, 2006/26.).

Mesterházi Máté

tudományos munkatárs

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem